Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26151
Copyright: Admont, Benediktinerstift

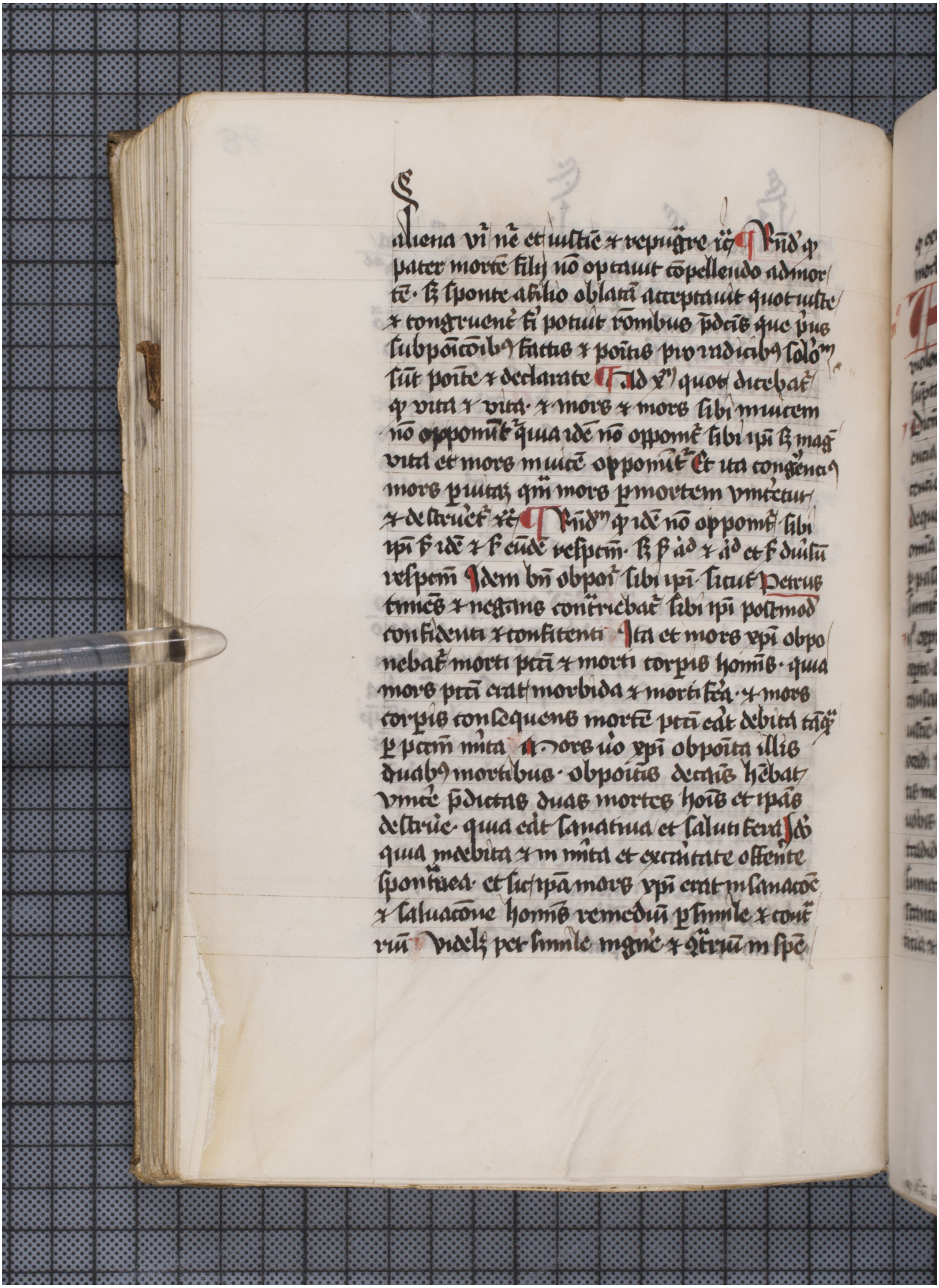

§

aliena vi nec et iustitie & repugnare ei. Quid q
pater morte filij no optauit compellendo ad mor
tem. Si sponte a filio oblata acceptauit quot iuste
& congruenter si potuit rombus predicis que pus
subponitur flatus & positus prorudiabus solo m
sint posite & declarate. Ad x. quod dicebat
q vita & vita. & mors & mors sibi mutuem
no opponit quia idem no opponit sibi ipsi si mag
vita et mors mutuo opponit. Et ita congena
mors putatur quam mors pmortem vmitatur
& destruit ei. Quid m q idem no opponit sibi
ipsi f idem & f eidem respectum. Si f ad & ad et f diuersum
respectum. Idem bn obpoit sibi ipsi. sicut Petrus
timens & negans contrariabat sibi ipsi postmod
confidens & confitens. Ita et mors xpi obpo
nebat morti ptis & morti corporis hominis. quia
mors ptis erat morbida & morti sua. & mors
corporis consequens morte ptis erat debita tamen
p ptm mita. Mors uo xpi obpoita illis
duabus mortibus. obpositis detrusis habebat
vmte predictas duas mortes hois et ipsis
destruic. quia erat sanatiua et saluti ferens. Ad
quia mdebita & m mita et certitate offente
spontanea. et sic ipsa mors xpi erat in sanatione
& saluatione homis remedium p simile & contra
rium. videlicet per simile magne & contrarium in spe